

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

AG1k 7/00

Nr 29984

Kl. 30 h, 13/01

Gustav Snoek, Berlin

Preparat zawierający glicerynę oraz alkohole tłuszczowe o dużej cząsteczce

Zgłoszono 21 października 1937

Udzielono 11 sierpnia 1941

Pierwszeństwo: 17 listopada 1936 (Niemcy)

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest preparat, zawierający glicerynę i nadający się zwłaszcza do celów kosmetycznych. Znane jest w kosmetyce korzystne działanie gliceryny, którą stosuje się do pielęgnowania skóry. Ponieważ gliceryna jest cieczą posiadającą właściwości klejące, a nawet drażniące skórę, nie nadaje się więc w postaci stężonej do powyższych celów.

Starano się już przeprowadzić glicerynę w stan galaretkowaty, a mianowicie dodając do niej skrobi pszennej, tragantu, pektyny, kleju lub żelatyny. Skóra nie wchłania jednak w zupełności tych środków. Przy odmiennym sposobie zestalania gliceryny stosowano domieszkę stearynia-

nu sodowego, który jednak drażni skórę z powodu swej zasadowości. Oprócz tego obecność stearynianu nie zezwala na domieszkę środków dezynfekcyjnych, np. kwasu salicylowego. Dodawanie do gliceryny alkoholi tłuszczowych o dużej cząsteczce i wazeliny powoduje tylko nieznaczne zagęszczenie gliceryny, a przy dłuższym przechowywaniu następuje rozdzielenie się mieszaniny na większą liczbę warstw.

Według wynalazku niniejszego wytwarza się preparat nie posiadający powyższych wad. W tym celu do gliceryny dodaje się substancji reagujących obojętnie i pochłanianych przez skórę zupełnie. Preparaty według wynalazku zawierają glicerynę w ilości do 90%, jedno- lub wielowartościo-

we alkohole tłuszczowe o dużej cząsteczce oraz małe ilości obojętnie reagujących środków emulgujących, np. soli potasowców kwasów alkylosiarkowych. Zależnie od stosunku ilościowego składników osiąga się produkt o rozmaitym stopniu zestalenia. Jako alkohole tłuszczowe nadają się do zastosowania alkohol mirystynowy, cetylowy, stearynowy względnie mieszaniny tych alkoholi.

Próby wykazały, iż wymienione preparaty nie posiadają wad czystej gliceryny, a mianowicie jej lepkość jest w znacznym stopniu zmniejszona.

Po zobojętnieniu do reakcji obojętnej można dodawać do tych preparatów środków reagujących bardzo różnie, bez względu na to, czy reagują kwaśno, czy też zasadowo, np. kwasu salicylowego.

W podobny sposób można osiągnąć zestalenie środków zastępczych gliceryny, np. glikoli.

Przykład. Na kąpiele wodnej ogrzewa się 90 części wagowych gliceryny, 9 części wagowych alkoholu mirystynowego i 1 część wagową soli sodowej siarczanu cety-

lowego i miesza tę mieszaninę aż do ochłodzenia, przy czym otrzymuje się preparat w postaci pasty.

Preparaty według wynalazku mogą być stosowane do celów technicznych, np. jako smary lub środki umożliwiające poślizg. Przy obojętnej reakcji tych preparatów umożliwiające jest również dodawanie środków zapobiegających nagryzaniu, tak że preparaty te dają się stosować zwłaszcza jako smary w przemyśle metalowym.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e .

Preparat zawierający glicerynę oraz alkohole tłuszczowe o dużej cząsteczce, znamieny tym, że obok przeważającej ilości gliceryny oraz jedno- lub wielowartościowych alkoholi tłuszczowych o dużej cząsteczce zawiera małe ilości obojętnie reagujących środków emulgujących, np. soli potasowców kwasów alkylosiarkowych.

G u s t a v S n o e k
Zastępca: inż. St. Pawlikowski
rzecznik patentowy